

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 12 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Popov Oleg, de către partea vătămată Munteanu Pavel și de către avocatul Negura Ion în numele inculpaților Jignea Viorel și Nichifor Andrian, în cauza penală în privința inculpaților

Jignea Viorel XXXXX, născut la XXXXX;

Nichifor Andrian XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

prima instanță: 18.05.2018 – 12.09.2018

instanța de apel: 12.10.2018 – 23.01.2019

instanța de recurs: 14.03.2019 – 06.08.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 12 septembrie 2018, Nichifor Andrian și Jignea Viorel au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor *art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*, la câte 4 ani închisoare, fiecare și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la câte un an închisoare, fiecare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, lui Nichifor Andrian și Jignea Viorel le-au fost stabilite pedepse definitive a câte 5 ani închisoare, pentru fiecare.

În conformitate cu art.90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel pentru o perioadă de probațiune de 4 ani, pentru fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea, în mod solidar, de la inculpații Nichifor Andrian și Jignea Viorel în beneficiul lui Munteanu Pavel a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea din contul inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei.

2. Prima instanță, *examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că, Nichifor Andrian și Jignea Viorel, la XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, aflându-se la discoteca din s XXXXX, acționând intenționat și de comun acord, urmărind premeditat scopul răpirii unei persoane, l-au forțat pe Munteanu Pavel să urce pe bancheta automobilului de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX, după care l-au transportat în s XXXXX, contrar voinței acestuia.

Ajungând în s XXXXX, urmărind premeditat scopul încălcării grosolane a ordinii publice, acționând intenționat și de comun acord, au aplicat violență fizică asupra lui Munteanu Pavel, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, i-au cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr.175D din 15.12.2017, vătămări corporale neînsemnate, manifestate prin echimoze în regiunea temporală pe dreapta, în jurul ambilor ochi și escortații pe frunte pe stânga.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror la 27 septembrie 2018, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nichifor Andrian și Jignea Viorel să fie condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) să li se aplice amendă în mărime de 1000 unități convenționale, pentru fiecare. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal să fie dispusă executarea separată a pedepselor.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- instanța a aplicat față de inculpați pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, fără aplicarea pedepsei alternative;

- pedepsele numite inculpaților pentru săvârșirea ambelor infracțiuni sunt aplicate la limita minimă a acestora, fără a se ține cont de specificul examinării cauzei penale, de gravitatea, în consecință oferindu-le

inculpaților posibilitatea corijării prin suspendarea condiționată a executării pedepselor, fără să fie apreciată gravitatea circumstanțelor faptice, gradul de coordonare a acțiunilor infracționale, premeditarea faptelor și rezonanța socială a infracțiunilor;

- instanța nu a motivat de ce consideră că inculpaților nu le poate fi numite pedepse sub formă de închisoare cu executare reală;

- instanța nu a ținut cont de prevederile art .61 Cod penal și le-a aplicat inculpaților pedepse prea blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pedepsele definitive stabilite inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel, conform art. 84 alin.(1) Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, a fost dispus de a fi executate, potrivit art. 90¹ Cod penal - 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă, de 3 ani, urmează a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei.

În acest sens, examinând argumentele apelului, prin prisma materialelor cauzei, instanța de apel a conchis că apelul este întemeiat, or, la stabilirea pedepselor în privința inculpaților, prima instanță nu a dat deplină eficiență normelor codului penal, stabilindu-le inculpaților pedepse inechitabile și neproportionale faptelor săvârșite.

Astfel, ținând cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75-79, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave și mai puțin grave, de persoana inculpaților, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, că anterior nu au fost judecați, că se căiesc sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că au săvârșit o infracțiune pentru prima dată, de vârsta acestora, de comportamentul lor în viața socială, de cel dinaintea și după săvârșirea infracțiunilor, de urmările prejudiciabile ale faptelor comise, precum și de scopul pedepselor aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, instanța de apel a conchis că, corijarea și reeducarea acestora este posibilă cu suspendarea parțială a executării pedepselor sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești emise în cauză, au declarat recursuri ordinare:

5.1. La 22 martie 2019 - procurorul care, indicând temeiurile prevăzute de *art. 427 alin. (1) pct. 6), 10)* Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitării a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța nu s-a expus asupra argumentului din apel în care se invocă aplicare față de inculpați, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a unor pedepse prea aspre, fiind solicitată de către procuror aplicarea amenzii și nu a închisorii;

- instanța, în această parte, nu a ținut cont de faptul că inculpații și-au recunoscut vinovăția;

- instanța de apel a confundat instituția juridică a individualizării pedepsei penale cu alegerea modalității de executare a pedepsei, or, în partea dispozitiv a deciziei, ordonă în exclusivitate asupra modificării sentinței contestate, doar în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei închisorii, stabilite inculpaților;

- instanța eronat a aplicat față de inculpați prevederile art. 90¹ Cod penal, nefiind întrunite în speță condițiile acestei norme;

- instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal;

- instanța a interpretat eronat prevederile art. 90¹ Cod penal, or, aceasta a dispus ca pedeapsa de 5 ani închisoare, stabilită conform art.84 alin. (1) Cod penal, să fie executată conform art. 90¹ Cod penal – primii 2 ani – în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă, de 3 ani - să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, fără să aibă în vedere că, termenul de probațiune, prevăzut de norma respectivă, este „restul pedepsei”, suspendarea executării pedepsei închisorii în conformitate cu art. 90¹ Cod penal nu este una condiționată ca în cazul suspendării prevăzute de art. 90 Cod penal.

5.2. La 28 ianuarie 2019 – partea vătămată Munteanu Pavel, prin care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a aplicat față de inculpați pedepse prea aspre;

- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpații și-au recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, anterior nu s-au

aflat în vizorul legii penale, sunt caracterizați pozitiv, au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, ambii au părinți bătrâni și bolnavi, ei fiind unicii întreținători ai familiilor.

5.3. La 01 martie 2019 – avocatul Negura Ion în numele inculpaților, prin care, indicând prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și a aplicat față de inculpați pedepse prea aspre;

- nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante precum: recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată, lipsa consecințelor, împăcarea părților, repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral, inculpații au comis pentru prima dată o infracțiune, au o vârstă fragedă, și-au conștientizat fapta comisă și suferă enorm în urma situației în care se află.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către procuror, partea vătămată Munteanu Pavel și avocatul Negura Ion în numele inculpaților, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Norma art. 434 Cod de procedură penală prevede că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Ținând cont de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal relevă că, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în special a recursului ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Din textul recursurilor declarate rezultă că, toți trei autori nu sunt de

acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, care în viziunea acestora a adoptat o hotărâre motivată superficial, și care este incidentă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând hotărârea judecătorească atacată prin prisma temeiurilor de recurs invocate, în raport cu circumstanțele cauzei, stabilite în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră că, sunt eronate concluziile instanței de apel în partea admiterii apelului declarat de către procuror, și adoptarea unei noi hotărâri în partea pedepselor stabilite inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel.

Astfel, în situația dată, instanța de apel din oficiu, în lipsa cerinței din partea acuzării, deși a reținut un șir de circumstanțe atenuante, și anume că inculpații la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu au fost judecați, se căiesc sincer pentru fapta comisă, au solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, au săvârșit o infracțiune pentru prima dată, vârsta acestora, comportamentul lor în viața socială, dinaintea și după săvârșirea infracțiunilor, urmările prejudiciabile ale faptelor comise, precum și de scopul pedepselor aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, nejustificat a conchis a se implica în modul de executare a pedepsei stabilite prin sentință. În consecință, în lipsa circumstanțelor și temeiurilor justificative, a agravat situația inculpaților, stabilindu-le un alt mod de executare, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală : - hotărârea adoptată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția și dispozitivul deciziei fiind expus neclar.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în prezenta speță a admis greșit apelul procurorului, fără o justificare întemeiată legal.

De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante precum: recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, împăcarea părților, repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, partea vătămată nu are pretenții de ordin material sau moral, inculpații au comis pentru prima dată o infracțiune și lipsa circumstanțelor agravante.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din

imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolul pe care-l prezintă făptașul pentru societate, urmând a fi evaluat după împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dispusă de prima instanță, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei

prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, chestiune regăsită în respectiva speță atât prin comportamentul și personalitatea inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel, cât și prin cumulul circumstanțelor infracțiunii, consecințelor survenite și atitudinii inculpaților față de acestea.

În afară de motivele care au servit temei pentru implicarea instanței de apel la modul de executare a pedepsei inculpaților, instanța de apel trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca în privința inculpaților să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal. Instanța de apel s-a expus asupra vinovăției inculpaților, în pofida faptului că procurorul nu a atacat sentința în respectiva parte, de asemenea nefiind indicate în motivarea deciziei, nici o circumstanță, o împrejurare sau careva caracteristici personale ale inculpaților, ce au permis instanței de apel de a concluziona necesitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit a stabilit lipsa motivării concluziei instanței de apel cu privire la emiterea unei noi hotărâri, apelul declarat fiind greșit admis.

Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicat de recurenți și-au găsit confirmare la examinarea cauzei și din materialele cauzei rezultă că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și nu a făcut o analiză suficientă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, cu expunerea și argumentarea concluziilor sale.

La fel, instanța de recurs deduce că, odată cu depunerea cererii de apel, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată lucruri noi, ce nu au fost cunoscute primei instanțe și care puteau permite instanței de apel de a concluziona o altă stare de fapt asupra modalității de executare a pedepselor inculpaților, fiind în esență expusă doar poziția cu privire la blândețea pedepsei, iar pe capătul de acuzare în comiterea tâlhăriei în genere fiind solicitată aplicarea pedepsei cu amendă.

O altă dispunere a executării pedepsei penale decât cea stabilită de către o instanță de judecată, urmează a fi motivată corespunzător, or, condamnarea persoanei reprezintă un act important al justiției și ea nu poate fi realizată decât în condiții strict reglementate de lege, pentru a se preveni orice abuzuri ce ar conduce arbitrar sau discreționar, afectând grav și direct valorile umane ce constituie esența personalității omului.

Din considerentele menționate supra, întrucât apelul procurorului greșit a fost admis, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată prin casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, de către partea vătămată Munteanu Pavel și de către avocatul Negura Ion în numele inculpaților Jignea Viorel și Nichifor Andrian, în cauza penală în privința inculpaților Jignea Viorel și Nichifor Andrian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019 și menține sentința Judecătoriei Ungheni din 12 septembrie 2018, în aceeași cauză.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

06 august 2019

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătoarei Cobzac Elena

Conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală în cauza penală în privința inculpaților **Jignea Viorel Petru și Nichifor Andrian Ion.**

1.Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 august 2019 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, de către partea vătămată Munteanu Pavel și de către avocatul Negura Ion în numele inculpaților Jignea Viorel și Nichifor Andrian, în cauza penală în privința inculpaților Jignea Viorel și Nichifor Andrian, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019 și menținută sentința Judecătorei Ungheni din 12 septembrie 2018, în aceeași cauză.

Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, am optat pentru respingerea recursurilor ordinare, declarate de avocatul în interesele inculpaților și partea vătămată și admiterea recursului procurorului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în opartea aplicării art.90-1 Cod penal, cu menținerea în rest a deciziei contestate.

2.La caz se constată, că prin sentința Judecătorei Ungheni din 12 septembrie 2018, Nichifor Andrian și Jignea Viorel au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor **art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală**, la câte 4 ani închisoare, fiecare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte un an închisoare, fiecare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, lui Nichifor Andrian și Jignea Viorel le-au fost stabilite pedepse definitive a câte 5 ani închisoare, pentru fiecare.

În conformitate cu art.90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel pentru o perioadă de probațiune de 4 ani, pentru fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea, în mod solidar, de la inculpații Nichifor Andrian și Jignea Viorel în beneficiul lui Munteanu Pavel a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea din contul inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei.

2. Prima instanță, **examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală**, a constatat că, Nichifor Andrian și Jignea Viorel, la 25 noiembrie 2017, aproximativ la ora 01.00, aflându-se la discoteca din s.Bălăurești, r-nul Nisporeni, acționând intenționat și de comun acord, urmărind premeditat scopul răpirii unei persoane, l-au forțat pe Munteanu Pavel să urce pe bancheta automobilului de model „WV Passat”, cu n/î QCP 192, după care l-au transportat în s. Mărinici, r-nul Nisporeni, contrar voinței acestuia.

Ajungând în s. Mărinici, r-nul Nisporeni, urmărind premeditat scopul încălcării grosolane a ordinii publice, acționând intenționat și de comun acord, au aplicat violență fizică asupra lui Munteanu Pavel, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, i-au cauzat conform raportului de

expertiză judiciară nr.175D din 15.12.2017, vătămări corporale neînsemnate, manifestate prin echimoze în regiunea temporală pe dreapta, în jurul ambilor ochi și escortații pe frunte pe stânga.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror în partea aplicării pedepsei, solicită aplicarea inculpaților unei pedepse reale cu închisoarea fără aplicarea art.90 Cod penal, în baza art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal la câte 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.287 alin.(2) lit.b) să li se aplice amendă în mărime de 1000 unități convenționale, pentru fiecare. Totodată, în conformitate cu prevederile art.84 alin. (3) Cod penal să fie dispusă executarea separată a pedepselor.

4.Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea individualizării pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Pedepsele definitive stabilite inculpaților Nichifor Andrian și Jignea Viorel, conform art.84 alin.(1) Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, a fost dispus de a fi executate, potrivit art. 90¹ Cod penal - 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă, de 3 ani, urmează a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul care, indicând temeiurile prevăzute de **art.427 alin. (1) pct.6), 10)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, contestînd aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art.90-1 Cod penal;

- partea vătămată Munteanu Pavel, prin care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a aplicat față de inculpați pedepse prea aspre;

- avocatul Negura Ion în numele inculpaților, prin care, indicând prevederile **art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală**, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, invocând că: - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și a aplicat față de inculpați pedepse prea aspre.

6. Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Avocatul în interesele inculpaților și partea vătămată solicită menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a aplicat față de inculpați pedepse prea aspre, fără a-și argumenta poziția.

Raportînd temeiurile invocate de avocatul în interesele inculpaților și partea vătămată în recursurile declarate cu textul deciziei instanței de apel, consider că la caz n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurenți, totodată soluția primei instanțe de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal este neîntemeiată, și corect a fost casată de instanța de apel.

Or, la caz se constată, că în instanța de apel a luat în considerație circumstanțele cauzei, inclusiv cele atenuante precum: recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, poziția părții vătămate, care nu are pretenții de ordin material sau moral, repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, ținînd cont de personalitatea fiecăruia din inculpați, care au comis pentru prima dată o infracțiune, de lipsa circumstanțelor agravante considerînd întemeiat că la caz lipsesc temeiuri de a considera că inculpații pot fi corecțai prin suspendarea condiționată a pedepsei cu

închisoarea aplicată, conform art.90 alin.(1) Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Consider, că argumentele din recursurile avocatului și a părții vătămate sunt declarative, nu pot servi drept temei pentru a casa decizia instanței de apel și menținerea sentinței, or, lipsește temeiul prevăzut la art.427 al.6 Cod procedură penală, după cum invocă recurenții.

Totodată, se reține, că procurorul contestă soluția instanței de apel în partea aplicării pedepsei, din conținutul recursului rezultă că aceste de fapt nu este de acord cu aplicarea art.90-1 Cod penal, solicitând o pedeapsă reală cu închisoarea în baza art.164 al.2 lit.e) și o pedeapsă cu amendă în baza art.287 al.2 lit. b) Cod penal, argumente, care sunt întemeiate, or soluția instanței de apel privind aplicarea art.90-1 Cod penal și anume stabilirea că pedeapsa aplicată urmează a fi executată - 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă, de 3 ani, urmează a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, la caz este nemotivată, și contravine art.90-1 Cod penal, care prevede, că în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Analizând argumentele recurentului, în raport cu soluțiile adoptate, constat, că soluția instanței de apel privind aplicarea în privința inculpaților prevederilor art.90-1 Cod penal este nemotivată, în raport cu circumstanțele cauzei, pericolul social și consecințele infracțiunii, personalitatea inculpaților.

Pentru aceste motive am optat pentru admiterea recursului ordinar, declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău în partea aplicării prevederilor art.90-1 Cod penal.

Rețin, că inculpații au comis două infracțiuni, una dintre care, art.164 al.2 lit.e) Cod penal –răpirea unei persoane, fiind o infracțiune gravă, care face parte din capitolul III infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei, și se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani, astfel inculpaților le-au fost aplicate pedepse, ținând cont de art.364-1 Cod procedură penală, lipsind la caz careva circumstanțe ce ar servi temei pentru aplicarea atât a prevederilor art. 90 Cod penal, cât și a celor prevăzute de art.90-1 Cod penal.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea recursurilor ordinare, declarate de avocatul în interesele inculpaților și partea vătămată și admiterea recursului procurorului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea aplicării art. 90-1 Cod penal, cu menținerea în rest a deciziei contestate.

Judecător

Cobzac Elena